GÁBORÉLET

2020 SZEPTEMBER

* Újra a suliban
* Ilyen volt a karantén
* Sztárinterjú Aranyosi Péter humoristával

Tartalomjegyzék

Újra suliban…….....…....……..…….3

Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....4

Régen volt, hogy is volt……...……..….5

A hónap sztárja: Aranyosi Péter...……..……...……..……...6

Búcsúzó tanárunk……..……8

Arany-, ezüst- és bronzokleveleseink…….……..10

Ilyen volt a karantén…….…….…….....…..13

Aktuális……...…14

Ti mondtátok; A hónap vicce……...……15

Mászóvár a Nádasdy utcai épületünkben……16

Életképek……17

Gáborélet iskolai folyóirat 2020/21 (VIII. évfolyam, 70. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Kiss Ramóna 7.a, Mervel Szonja 6.a, Sárosi Olívia 6.a, Galambos Anna 6.a, Antal Antónió 8.a, Csánki Levente 5.a, Csortán Dorottya 5.a, Radák Dóra 5.a, Radák Sára 5.a, Mészáros Maja 5.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-9854 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.extra.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

Újra suliban…

Kedves Gyerekek!

Véget ért a nyári szünidő, újra elkezdődött az iskola. Máskor ez a mondat talán kicsit szomorúan érint benneteket amellett a jó érzés mellett, hogy újra találkozhattok társaitokkal az iskolában. De a furcsa, vírusjárvány okozta helyzet miatt ez most szinte minden diákban jóleső örömöt okoz. Elmondásaitok szerint már mindannyian nagyon vártátok a hosszú pauza után, hogy itt lehessetek a suliban, hogy újra együtt lehessetek barátaitokkal. A helyzet még sajnos továbbra is furcsa, más, mint a megszokott. Már a tanévnyitó ünnepély is más volt, hiszen az osztályok többsége nem vehetett részt ezen. Mi megmutatjuk az ünnepélyt képeken. A nehéz helyzet ellenére is folytatjuk a suliújságot, hogy ezzel is vidám perceket vigyünk iskolai életetekbe. Noha új a tanév, mi a régit sem szeretnénk feledni, ezért búcsúzik tőlünk Oláh Attila bácsi, aki eddig asztaliteniszt oktatott az iskolánkban. Még mindenkiben élénken él a karanténos-távoktatási időszak, melyről egyik diákunk írt beszámolót. Ha már tanévzáró ünnepség sem lehetett, felidézzük a tavaly okleveles jutalomban részesült tanulókat. A Nádasdy épület udvarába nyáron mászóvárat építettek. „A hónap sztárja" rovatunkban az ismert és népszerű humorista, Aranyosi Péter nyilatkozott nekünk. Nem maradnak ki az előző tanév során megszokott rovatok, a „Régen volt, hogy is volt", a „Miért jó Gáboros ifinek lenni", „A hónap vicce" és a „Ti mondtátok" című összeállítás is. Az idei tanévre kívánunk Nektek eredményes tanulást és örömmel teli iskolai perceket! A Gáboréletet ebben a tanévben is havonta olvashatjátok majd az iskola honlapján, és facebook oldalunkon. Ne feledjétek, a Gáborélet továbbra is rólatok és Nektek szól majd!

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Zsurka Brúnó

2011-ben kerültem Kati néni osztályába, majd felsős éveimet Zoli bácsinál töltöttem, és 2019-ben végeztem a Nádasdy utcai épületben. Jelenleg a BGSZC Csepeli Kossuth Lajos Kéttannyelvű műszaki szakgimnáziumába járok, ahol repülőgépszerelőnek tanulok. Számomra nem volt kérdés, hogy ifi leszek-e, vagy sem. Ezt láttam az egyik biztos módnak arra, hogy tarthassam a kapcsolatot, rendszeresen találkozhassak a 8 év alatt szerzett barátaimmal. Persze nem csak a barátok miatt vagyok ifi, hanem így lehetőségem van egy-egy iskolai rendezvényt, például a sulibulit, vagy a farsangot a volt tanáraimmal együtt szervezni és kivitelezni, ami nagyon mulatságos tud lenni. Ezeknek a szervezésében még csak egyszer volt alkalmam részt venni, de szerintem már ezért érdemes volt 'ifinek állni', és szinte biztosra veszem, hogy másnak is tetszene. A jövőben pedig szeretnék részt venni a Gábor tábor szervezésében is. Terveim szerint, és mivel látom, hogy erre is van lehetőség, nem szeretném még egy ideig abbahagyni az ifiskedést.

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Gábor Éva, a Fő utcai épület egykori diákja mesélt nekünk, akinek lányai is itt tanultak és tanulnak. Közülük Farkas Tifani, a Nádasdy utcai épület 6.a osztályos tanulója interjúvolta meg édesanyját.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

1990-től jártam ide a 3. osztálytól, és Jutka néni, Erzsi néni és Zoli bácsi voltak az osztályfőnökeim.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Úgy gondolom, hogy az iskola és a tanulás nagymértékben nem változott, a lényege most is ugyanaz.

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Emlékezetesek voltak a kirándulások, ma már különleges dolog, de akkoriban mindenkinek iskolai köpenyben kellett lennie egész nap, ez kötelező volt. Ma már maszkot kell hordani a gyerekeknek a vírusjárvány miatt.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Igazából majdnem mindre szívesen emlékszem vissza, de Kéri Zoltánra, Ági nénire, Feri bácsira és Jutka nénire nagyon jó szívvel emlékezem.

Miért szerettél ide járni?

Itt igazán kedvesek voltak a tanárok, és nekem személy szerint nagyon sok barátom volt itt, ebben az iskolában.

Farkas Tifani (6.a)

A hónap sztárja:

ARANYOSI PÉTER

Aki otthon van a Stand-up comedy világában, annak nem ismeretlen Aranyosi Péter neve. A nagy nevettető humorista rendszeresen fellép a Dumaszínházban, és állandó résztvevője a televízióban Showder Klubnak, de korábban dolgozott a Rádiókabarében is. Ez utóbbi sikeres mivoltát díjazták 2017-ben egy Karinthy-gyűrű elismeréssel, majd rá egy évre megkapta szülővárosától a kulturális elismerésként szolgáló Miskolci Múzsa-díjat. Örömünkre szolgált, hogy készséggel állt rendelkezésünkre. A kérdéseket Kiss Ramóna 7.a osztályos tanuló írta össze.

Miért lett humorista?

Ezt még sose kérdezték tőlem… Valószínűleg azért lettem humorista, mert azt szerettem volna, hogy mindenki szeressen.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Séf, mert imádtam főzni, és ezért vendéglátóipari szakközépbe is mentem el tanulni.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai iskolásként?

A történelem volt a kedvencem, és régebben a környezetismeret.

Milyen iskolai csínytevései voltak?

Nem voltam nagyon rossz gyerek, én inkább bekiabálós voltam. Nagyon sok direkt rosszat, átvágást vagy csínyt nem csináltam, de sajnos a beszólásaimmal nagyon zavartam az órákat. Ez inkább felsőben volt, mint alsóban.

Milyen szakmát tanult?

Vendéglátóipari szakközépiskolába jártam, szakács, cukrász, pincér, vendéglátóipari eladó, szállodaportás szakmákat tanulva.

Mikor dőlt el véglegesen, hogy humorista lesz?

Még nem dőlt el…

Mit tanácsol azoknak, akik humoristák szeretnének lenni?

Járjanak társaságba, és próbálják szórakoztatni a barátaikat!

Támogatná-e a gyerekeit, ha ezt a szakmát választanák?

Én minden szinten támogatnám a gyerekeimet, akármilyen szakmát is választanának.

Ha valakit parodizálnak, akkor kell-e ehhez engedélyt kérniük?

Én nem szoktam parodizálni, de nem kell hozzá engedélyt kérni természetesen.

Mi volt az eddigi legviccesebb élménye a munkája során?

Azokat a helyzeteket szerettem, amikor a közönség visszaszólt, és még ők tettek rá egy poént az én műsoromra.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

20 évvel legyek fiatalabb!

Búcsúzó tanárunk:

Oláh Attila

Iskolánk Nádasdy utcai épületében már 7. éve működik az asztalitenisz-osztály, mely igen népszerű és eredményes. A gyerekek imádják, mikor a testnevelés órákon pingpongoktatás van. De a rengeteg asztalitenisz óra segítő kezet kívánt, így Laci bácsi fia, az egykor ebben az iskolában tanuló, asztalitenisz edző Attila bácsi is oktatta a gyerekeket, akik nagyon szerették az ő fiatalos stílusát. Az idei tanévre felvételt nyert egy müncheni egyetemre, így sajnos már nem tud tovább nálunk tanítani. De innen is sok sikert kívánunk neki a továbbiakban!

1. Mikor és hogyan kerültél az iskolánkba tanítani?

Az iskola pingpong-tagozatával kapcsolatban kerültem képbe, mivel apám (Oláh Laci bácsi) abban az évben nem tudott volna annyi órát tartani, amennyire szükség volt a megfelelő képzés biztosításához. Edzőként ill. sportszervezőként már régóta közreműködtem a pingpongélet kialakításában és az utánpótlásképzésben, valószínűleg ezért esett rám a választás. Én pedig szívesen jöttem, hiszen én is itt végeztem az első 8 évemet az iskolapadban.

2. Mi a legszebb emléked a sulinkról?

Elég sok minden felmerül, de tanárként a legjobb emlékem, amikor egy itt meg nem nevezendő, de kifejezetten lelkes, szorgalmas, ám pszichológiailag problémás gyerek az iskolai pingpongtól elindulva egészen addig eljutott, hogy akár országos ranglista versenyeken is indulhasson egyesületünk színeiben. Biztos vagyok benne, hogy iskolai pingpong nélkül sosem fogott volna ütőt.

3. Miért szerettél itt tanítani?

Szeretek pingponggal foglalkozni, tanítani. Egy nagyon érdekes tapasztalatot adott nekem, mit is lehet elérni heti pár órában néhány szorgalmas gyerekkel. Természetesen ez az eredmény sajnos nem hasonlítható egy heti 6 napos, napi 2-szeri edzéseken résztvevő versenyző tudásához. De az osztályokon végig nézve a Gábor iskola tanulóinak fejlődése igazán szembeötlő.

4. Mi a legviccesebb emléked?

Sok vicces pillanat állt elő az órák során, most egy konkrét eseményt nem tudnék kiemelni.

5. Voltak-e kedvenc osztályaid, diákjaid?

Kedvenc osztályom nem volt, diákok közül pedig ha volt is, próbáltam nem érezhetővé tenni. Szerintem minden tanár (legalább egy kicsit) elfogult a tehetséges, szorgalmas tanulókkal szemben, hiszen őket a legkönnyebb tanítani, itt látható legjobban az elvégzett munka eredménye. Komplex mozgásformák esetén ez talán még inkább így van, mint más tantárgyak esetén.

6. Mi okozott nehézséget az asztalitenisz oktatásában?

A testnevelés óra egy meghatározó eleme, hogy az egész napos üléstől, figyelemtől kialakult "energia túltengéseket", mozgáshiányt le tudják vezetni a gyerekek. A pingpong egy fárasztó, de nagy fegyelmet megkövetelő sport. Sokszor nagyon nehéz volt rávenni a túlbuzgó futkorászni, dobálózni, falra mászni vágyó gyerekeket, hogy igenis most oda kell figyelni, és pontosan elvégezni a feladatokat.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

Talán az, hogy szemmel láthatóan hétről hétre ügyesebbek, jobban játszanak a gyerekek. Kutató vegyészként _bár nagyon szeretem ezt csinálni, ezért is tanultam, választottam ezt a szakmát - gyakran a "felfedezés" és annak gyakorlati alkalmazása között 5-25 év is eltelhet, ezáltal csak nagyon sokára látható a valódi hatás, amit elérünk. Tanárként ezt akár napról napra követhetjük a gyerekek tudásán, hozzáállásán és viselkedésén, vagy ha esetleg büszkén mesélik a hétvégi amatőr versenyen elért eredményeiket a sorakozó alatt (helyett, főleg helyett :)).

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

Tanulmányi verseny díjazottjai

2019/2020 tanév

Arany fokozat

3. évfolyam

Balogh Jázmin Manna
Bánszky Dávid András
Bede Anna Orsolya
Csontos Lotti Szófia
Czövek Anett Kinga
Defalco Samuel Sebastiano
Erdei Zoltán
Gyimesi Zsófia
Hallgas Barnabás
Kovács Krisztián
Mátyás Lilla Nóra
Németi Vilmos
Páder Bálint
Pócs-Oroszi Vivien
Schiszler Nimród Lajos
Simon Hanga Zorka
Szerdahelyi Dorka Anna
Thieu Khanh Linda
Tofalvi Krisztian
Tomor Szabolcs Zoltán
Unger Roland
Xiao Yuhan
Xiao Yuze

4. évfolyam

Csomor Kata Rebeka
Czap Gyula
Csánki Levente
Csortán Anna Dorottya
Fütyű Levente
Hoták Nándor Ágoston
Kardos Márk
Kovács Ronald Ármin
Lizák Nimród
Németh Vivien
Nguyen Doan Thanh Dat
Radák Dóra
Radák Sára
Ruff Balázs András
Szabó Hanga
Szele Máté Zsigmond

5.évfolyam

Csomó Annamária
Dió Mihály Viktor
Fábián Márton Attila
Galácz Márton
Koszora Izabella
Mlakár Tamara
Nász Maja
Szemere Soma
Várhegyi Dalma Judit

6. évfolyam

Dávid Lili
Márta Kíra
Nguyen Thai Quang Dung
Pintér Viktor
Sárosi Máté
Sallai-Dintsér Marcell
Simon Csaba
Stiller Regina Lara
Virág Gergő

7. évfolyam

Albutiu Péter
Heves Kristóf András
Nagy Janka
Nguyen Nhat Duy
Ordas Elza
Salamon Zsolt
Tábori Dorka
Tóth Florina Szonja

8. évfolyam

Acél Barbara Jázmin
Csukás Lilianna Franciska
Erdős Veronika Emese
Fehér Hanna Napsugár
Holyba Márton
Nguyen Nghivan Katalin
Várhegyi Hajnal Eszter

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

Tanulmányi verseny díjazottjai

2019/2020 tanév

Ezüst fokozat

5. évfolyam

Mervel Szonja Jázmin
Látó Hanna Sarolta
Cser Lilla
Marton Enikő Dóra
Vörös Zsófia Eszter

7.évfolyam

Birkás Kincső Réka
Kispál László
Magyar Lili Virág
Molnár-Sefcsik Léna
Páder Petra
Tomor Alexandra Éva
Gombi-Nagy Flóra
Gombi-Nagy Luca
Joó Marcell Bálint
Le Hoang Dat

8. évfolyam

Szabó Levente Botond
Zámbó Lili Anna
Baranyi Krisztián
Pál Fruzsina Janka

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

Tanulmányi verseny díjazottjai

2019/2020 tanév

Bronz fokozat

5. évfolyam

Darázs Márton Benjámin
Tomor László Dániel
Utasi Eszter

6.b évfolyam

Bálint-Várszegi Kristóf
Erdős Zalán Merse
Szabó Hanna
Tompos-Hakkel Ákos

8.évfolyam

Bánkuti László
Bodnár Boglárka Mónika
Horváth Dominik
Nguyen Thai Huy

Ilyen volt a karantén…

Szerintem a legtöbben velem együtt azt hitték márciusban, hogy a karantén, amikor otthon kell maradni, és nem lesz iskola, hogy „Ó, ez Hawaii-dizsi meg napfény lesz!”. De sajnos hétfői nap az osztálycsoportba már kikerült az a poszt, amelyből kiderült, hogy digitális oktatás, otthoni tanulás lesz. Otthon azonnal szervezkedés indult az új napirend miatt. Én reggeli után menetrendszerűen elővettem a telómat, majd fél órát–órát lógtam rajta (szebben mondva játszottam), és ha ezzel megvoltam, nekiálltam (pontosabban ültem) a feladatoknak. Néha pedig pont fordítva volt, előbb tanultam, utána játszottam, de nem csak telefonon. A matek kora délutánonként jött. Nem igazán vártam (bár nem Bori néni miatt), már végezni akartam az aznapi feladatokkal. A napokat néha nagyon hosszúnak éreztem, és szerintem többen is így éreztek ez iránt.

Hát, nekem ez a karantén dolog nagyon nem tetszett. Kezdődött azzal, hogy a békamentés és az osztálykirándulás a vírus miatt elmaradt, pedig nagyon vártuk, mert a tavalyiak is nagyon jók voltak. Úgy éreztem, hogy sokkal több a tanulnivaló, mint amikor személyesen jártunk be. Hiányoztak a barátaim és a tanító nénik. Volt, akivel online tudtam beszélgetni, az jó volt. Otthon a tanulás mellett mozogtunk és eszegettünk, mert bizony sütögettünk pizzát, kakaós csigát, kenyeret, így egy időre kukta is lettem. Ruhatárunk többféle és különböző színű maszkokkal bővült, nagyon fura volt megszokni, hogy hordani kell. Mára már mindig az aznapi ruhámhoz illő, egyszínű maszkot választok. A nagy melegben izzaszt, és fullasztó volt hordani, mintha sok divatozó Darth Vader mászkálna az utcán. Lehet, hogy maszk-divathullám indult??? Anyával kétszer is rossz időpontban mentünk le teljes harci díszben a boltba, drogériába és piacra, így fordulhattunk is vissza. Jó volt az egy hét tavaszi szünet, és szerencsére volt gyereknap is, a kívánságlistámról mindent megkaptam. Nagyon

izgultam az év végi felmérők előtt, de túllettem rajta. A karantén vége felé már nagyon vártam a nyári szünetet. Az utolsó tanítási nap után a szabadság mámorító érzésével hajítottam el a cerkámat, és megfogadtam, hogy csak rajzoláshoz fogom használni. (A tanszerek hajítása előtt még időben eszembe jutott, hogy azokat majd le kell adni.) Végül a ceruzámmal írtam is, és színeztem is a „kockulás” és a nyári kirándulások mellett.

Alig vártam, hogy majd végre újra személyesen is találkozhassak a barátaimmal a suliban.

Csánki Levente (5.a)

Aktuális

Az előző tanévi Varázsceruza alsós kerületi versenyen részt vevő, illetve ott helyezést elérő tanulóink:

Tófalvi Anita (4.a) - **1. hely**

Nagy Leila (3.a) - **2. hely**

Kozma Kitti (4.a) - **3. hely**

Csontos Lotti (4.a) - 5. hely

Bolemányi Hajnalka (4.a) - különdíj

Bartal Rebeka (5.b), Simon Aliz Marianna (5.b), Tófalvi Krisztián (4.a) Hussein Károly (4.a), Bede Júlia (3.a), Erdős Norbert (3.b), Németh Letícia (5.b), Demeter Attila (5.b)

Ti mondtátok…

„Protestáns vallások: református, evangélikus, autista…” (baptistára gondolt)

„A róka aljas állat…” (ravaszra gondolt)

„A Nemzeti Múzeumnál Petőfi elszótagolta a Nemzeti Dalt…”

A hónap vicce

„A tanár megkérdezi a tanítványát órán:
- Pistike, miért van a bal füledben vatta? Talán beteg vagy?
- Nem tanárnő, csak próbálom megakadályozni, hogy ami az egyik fülemen bemegy, a másikon kijöjjön...”

(Antal Antónió 8.a)

Mászóvár a Nádasdy utcai épületünk udvarában

Tanévnyitó

